

**DET EUROPÆISKE RÅD
FORMANDEN**

Bruxelles, den 4. november 2011
(OR. fr)
EUCO 123/1/11 REV 1
PRESSE 408
PR PCE 88

**Erklæring fra Herman Van Rompuy,
formand for Det Europæiske Råd,
på pressekonferencen
efter G20-mødet**

Hovedformålet med G20-mødet, vores "core business" her på mødet, er og bliver økonomisk vækst og beskæftigelse. Især i en periode med økonomisk stagnation, som vi oplever det i den industrialiserede verden og i Den Europæiske Union og euroområdet i særdeleshed. Alle aktører på verdensplan bærer et ansvar i den henseende.

Naturligvis først og fremmest EU og euroområdet naturligvis i første omgang, fordi vi skal genoprette den finansielle stabilitet i vores region, i vores område. Det er vores største ansvar og vores største bidrag til den globale stabilitet. Men de andre har også en forpligtelse. USA skal føre en politik med henblik på budgetkonsolidering på mellemlang sigt, og vækstlandene skal stimulere deres indenlandske efterspørgsel; nogle af dem skal gøre deres valutakurser mere fleksible.

Alle skal rydde op i deres eget hus. Der vil naturligvis skulle samarbejdes på en del andre planer. På det finansielle plan skal der samarbejdes om reguleringen af finansmarkederne. Vi har gjort store fremskridt, men der er stadig meget at gøre, også på andre områder, såsom verdenshandelen eller den globale styring i almindelighed. Vores samarbejde har en horisontal dimension, men de enkelte store aktører bærer et særligt ansvar, især, som jeg har understreget det, euroområdet.

P R E S S E

Dirk De Backer - Formandens talsmand - ☎ +32 (0)2 281 9768 - +32 (0)497 59 99 19
Jesús Carmona - Formandens viceskatsmand - ☎ +32 (0)2 281 9548 / 5150 - +32 (0)475 65 32 15
press.president@consilium.europa.eu <http://www.consilium.europa.eu/>

EUCO 123/1/11 REV 1

Mere generelt skal de lande, der har mere eller mindre styr på deres offentlige finanser, påtage sig rollen som "automatisk stabilisator" og træffe foranstaltninger til fremme af den indenlandske efterspørgsel. Lande med overskud på betalingsbalancens løbende poster vil skulle træffe foranstaltninger til at støtte den indenlandske efterspørgsel og tilstræbe at gøre deres valutakurs mere fleksibel.

Jeg gentager, at der er tale om en indsats på verdensplan. Men alle aktører har også hver især en helt særlig opgave. Vores G20-partnere støtter fuldt ud den handlingsplan, euroområdet vedtog den 26.-27. oktober.

Euroområdet skal samtidig sætte ind på to planer: på medlemsstatsplan, især i lande under markedspress, og på unions- og euroområdeplan.

På medlemsstatsplan skal Grækenland godkende den nye plan, der blev vedtaget den 26.-27. oktober, og som er en absolut betingelse for enhver finansiel støtte. Jeg benytter lejligheden til at nævne, at Grækenland allerede har gjort en meget stor indsats. Hvis vi lægger alt det sammen, der er blevet gjort i løbet af de sidste to år, har vi en indsats svarende til ca. 12 % af BNP, hvilket er en enorm indsats. Men hvis vi også fremover skal udvise solidaritet i form af finansiel støtte, er det også nødvendigt, at den nye plan, der blev vedtaget på eurotopmødet, godkendes af det græske parlament. Grækenland skal hurtigt genskabe et klima med politisk stabilitet efter de seneste dages hændelser og hurtigst muligt præcisere de næste indenlandske skridt. Vi opfordrer alle politiske kræfter til at bidrage til en national konsensus, for det, der står på spil, er helt grundlæggende og eksistentielt for Grækenland, og jeg tror, at udviklingen går den rigtige vej.

Italien har bekræftet sine tilsagn med hensyn til budgetkonsolidering og strukturreformer. Som supplement til den overvågning, som Kommissionen skal foretage ifølge aftalen af 26.-27. oktober, har Italien indbudt IMF til sammen med finansminister Tremonti hvert kvartal at evaluere gennemførelsen af planen inden for rammerne af dens tilsynsopgaver. Den 26.-27. oktober gav vi dog også navnlig Europa-Kommissionen til opgave at evaluere foranstaltningerne indgående og påse, at de bliver truffet. Alt dette er yderst vigtigt for at understøtte troværdigheden af de bebudede foranstaltninger.

På unions- og euroområdeplan bestræber vi os på en hurtigere gennemførelse af de beslutninger, der blev truffet på eurotopmødet ultimo oktober, og som er blevet vel modtaget af G20-lederne. Finansministrene arbejder på den operative gennemførelse af mekanismerne til at maksimere EFSF's kapaciteter.

G20 er også rede til at bevilge yderligere midler til IMF og til om nødvendigt at omsætte dem hurtigt. Finansministrene skal inden deres næste møde fastlægge konkrete løsningsmuligheder. Dette omfatter bl.a. bilaterale bidrag til IMF, således som det skete under finanskrisen i 2009, særlige trækingsrettigheder (SDR) og frivillige bidrag til en special purpose vehicle inden for IMF. En række lande har i øvrigt under drøftelserne tilkendegivet, at de er villige til at bidrage til denne forhøjelse.

Generelt set spiller EU altid en afgørende rolle i den internationale dagsorden, selv om vi ofte har haft indtryk af at være i defensiven:

- Vi støtter Dohaprocessen, og vi står bag mange af kompromiserne til at redde denne proces. Vi har bidraget væsentligt til, at Rusland kunne blive medlem af WTO.
- Vi forpligter os til efter den hurtige procedure at finansiere tiltag til bekæmpelse af klimaændringerne i de mindst udviklede og fattigste lande.
- Vi var de første, der gennemførte Basel III-aftalerne om bankernes egenkapital, og vi foregriber i Europa gennemførelsen af visse aspekter heraf ved hjælp af beslutningerne den 26.-27. oktober om rekapitalisering af de europæiske banker.
- Vi er førende inden for den finansielle regulering, og vi spiller fortsat en ledende rolle inden for udviklingsbistanden som led i årtusindudviklingsmålene. Vi er stadig den største bistandsdonor i verden med 50 % af udviklingsbistanden.

Vi fortsætter med at spille en afgørende rolle i den internationale dagsorden, men en meget stor del af vores tid og energi er naturligvis gået med at genoprette den finansielle stabilitet i vores eget område, euroområdet.